

MI ŐBENNE, ÉS Ő MIBENNÜNK...

Igehirdetés a 46. Zsoltár alapján, elhangzott az ÉAMBSZ. éves közgyűlésén, 2022, szeptember 17-én.

Isten a mi oltalmunk és erősségünk

Már a zsoltár első mondata nagyon erős. „*Isten a mi oltalmunk és erősségünk.*” A

Sík Sándor:

Isten a mi erős várunk 46. Zsoltár

Isten nekünk erő és oltalom; igen próbált segítőnk szorongatásokon. Azért nem félünk, bár a föld remeg, s tenger szívébe hullnak a hegyek. Vizei bár tájékozsanak, zengjenek, rohamán bár hegyek rendüljenek: *A seregeknek Ura van mivélünk, Jákob Istene a mi erősségünk.*

Élővíz patakocskák vidítják Isten városát, a Magasságbeli szentséges sátorát. Az Isten lakik benne, meg nem inog soha: már kora hajnalon Isten a gyámola. Népek zúgtak, országok háborogtak, de megdördült a hangja s a föld előtte szerteolvadt.

A seregeknek Ura van mivélünk, Jákob Istene a mi erősségünk.

Jertek, lássátok az Úr tetteit, a csoda-dolgokat, miket a földön végbevitt!

Aki a föld széléig megfékezi a hadakat, íjjakat eltör, lándzsát összezúz, paizsot tűz lángjának ad.

Megálljatok s lássátok: az Isten én vagyok, felséges a népek között, a földön felséges vagyok!

A seregeknek Ura van mivélünk, Jákob Istene a mi erősségünk.

Szent István Társulat, 1961

Mindenható Úr, a szuverén és hatalmas Isten a mi oltalmunk és erősségünk. Más szóval, minden hatalmát, befolyását és védelmét a mi rendelkezésünkre állítja. Nagyon nagy balgaság lenne részünkről nem élni vele.

Minden, ami természetfeletti és emberfeletti, ott van ebben a névben, Isten - *Elohim*. Ő a bevehetetlen vár, akihez lehet menekülni, mert ő mindig biztos segítség a nyomorúságban.

Különböző nyomorúságoknak vagyunk kitéve. Talán a legnehezebb a *gyógyíthatatlan beteg* állapota. Hogyan lesz Isten biztos segítség a halálos beteg utolsó pillanataiban? Láttam, amint az Istenben elrejtett beteg mielőtt lecsukta a szemét és megszűnt dobogni a szíve, még egyszer elmosolyodott. Isten jelenlétének a túlradó békesség-hullámai mosták át utoljára a lelkét. A Szentírás soraiból tudjuk, hogy amikor megérkezünk az aranypartokhoz innen a nyomorúság világából, Isten ölelésében nyitjuk fel a szemünket, és mindenkor látjuk az Úr arcát a szent angyalok társaságában. Ilyen módon valósul meg ez a zsoltármondat. **Mindig biztos segítség** áll a rendelkezésünkre, bármi is legyen a nyomorúság. A halál árnyékának völgyében is fogja a kezünket. Nagy vigasztalás ez a hívőnek.

Azért nem félünk! - folytatja a mondatot a zsoltáros. Természeti katasztrófák, háborúk, tragédiák, pandémiák tartják rettegésben a népeket. Ezekről mi sem vagyunk mentesek, de az Isten segítsége akkor is elérhető azok számára, akik őhozá menekültek. Isten olyan, mint egy menedékvár a számunkra. Bemenedülhetünk ebbe az oltalmazó erődbe. Semmilyen veszély nem érhet utol Istenben. Pál apostol sokat használja ezt a kifejezést - Krisztusban. Őbenne elrejtve nem érhet utol a lelkünk ellensége.

Isten van benne, nem inog meg!

Az 5-8. versekben a zsoltáros még erősebb állítással fokozza a jó hírek sorát. Nem csak arról van szó, hogy a nyomorúságban lévő számára fenn áll az Istenhez menekülés lehetősége, a benne való elrejtőzés. Meg tudjuk azt is, hogy Isten hajlandó bennünk lakni. Ezáltal természetfeletti lelki erő részesei leszünk. **„Isten van benne, nem inog meg!”** – írja a zsoltáros.

Sokminden megingatható az életünkben. Említve volt már az *egészségünk*, amely nagyon törékeny, főleg amint idősödünk. Ingatag az *anyagi biztonságunk*, a családi és baráti *kapcsolataink*, sőt inog az oly annyira nagyra-becsült *nyugati civilizációnk* is. Recseg-ropog alattunk minden, mint valami korhadt padló. Mégis a zsoltáros azt állítja, hogy akiben ott van Isten, az nem inog meg. Más szóval, van egy elveszíthetetlen tartalom az életünkben és ez maga Isten bennünk. Ezért a leghelyetlenebb helyzetekben is Jóbbal együtt valljuk: *Tudom, hogy az én Megváltóm él...* tudom, hogy ki lakik bennem. Pál apostol hite a miénk is, amikor azt mondja: Tudom, kiben hittem... tudom, hogy fenn van tartva számomra az igazság koronája.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 9.

Újévi írások, imaheti programok

Gyülekezeti beszámoló: Chicagó, Cleveland-Detroit

Távol és mégis közel: Kárpátalja, Délvidék

Baptista Lexikon - megjelent

Cserepka János életéből, 10. rész

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püskő Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSKŐ
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. SÁNDOR HULI
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 huli.sandor@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**Ím, újat kezdhethünk megint...**

A 115. évfolyamot. De miért is kezd újra, miért folytatja a szerkesztő immár 33-dik éve? S miért olvassatok kedves előfizetőink ezen a kontinensen, vagy még a Kárpátmedencében is ezt a lapot? Nem azért, mert megmaradt a „klasszikus” fekete-fehér megjelenési formában. (Testvérlapjaink oldalai már jó néhány éve színesek.) Nem is azért, mert valami különleges tartalma lenne. Az evangélium, az örömhír hírnöke. Úgy, mint sok más keresztyén lap.

Van azonban néhány sajátossága. Például az, hogy ez a lap a mienk, az *amerikai magyar baptistáké*. Nem azért, mert mirőlünk szólna, vagy az itt megszólaló-megvalósuló evangéliumról – hiszen tudatosan törekszünk arra, hogy máshol élő magyar testvéreink írásai és gyülekezeti eseményei is helyet kaphassanak oldalainkon. Inkább azért a miénk, mert az előfizetőink többsége gyülekezeteink tagjai, s mert **a lap előállításával kapcsolatos kiadások nagy részét a szövetségünk fedezi**. Ez utóbbi támogatás nélkül sem régen, sem most nem jelenhetne meg lapunk. Ezúttal *az olvasók nevében is megköszönöm szövetségünknek ezt a támogatást!*

E lehetőséggel élve igyekezni fogok - az új évben újult elhatározással -, hogy az *evangélium üzenetét hordozzák* írásaink, anyanyelvünkön, és egy kis mértékben a unokáink nyelvén is (vagyis, angolul). Törekedni fogok a *gyülekezeteink missziójának bemutatására*, beleértve az őhazában élő gyülekezeteinkét is. Szeretnék *változatos, és a lelki életünk növekedését* munkáló cikkeket közölni ezeken az oldalakon.

Szerkesztői munkámhoz a napokban egy különleges *bátorítást* kaptam:

December közepén felhívott valaki, egy ismeretlen számról. Kiderült, hogy egy 92 éves testvérő szerette volna megújítani az előfizetését lapunkra, kredit kártyával. Meglepődtem, s azóta is itt forog a fejemben meg a szívemben az a pár perces beszélgetés. Nincs kredit-kártyát elfogadó rendszerünk (nem is tudom, miért nincs), egyébként sem én intézem az előfizetéseket. De hogy egy 92 éves, angolul jobban értő-beszélő (New Yorkban élő) magyar testvérő meg akarja újítani az előfizetését, az meglepett. Föltételezem, hogy szereti olvasni - a magyar szöveget lehet, hogy szinte csak betűzgetve. Lehet, hogy tudja, hogy egy újság megmaradásához **nem csak olvasókra, hanem előfizetőkre is szükség van**. Mi még nem tudjuk, de hát még nem is vagyunk 92 évesek. :)

Áldott újesztendőt kívánok idős és fiatalabb olvasóinknak egyaránt! (szerk)

BAPTISTA LEXIKON

Egyedülálló vállalkozás a rövidesen megjelenő **Baptista lexikonunk** arra, hogy képet adjon olvasóinak a sokszínű baptista közösségről. Gazdag információkat tartalmaz mindazok számára, akik érdeklődnek a baptista hívők dolgai iránt. Olvasói megismerhetik belőle a baptisták hitét, történelmét, a múltban és a jelenben szolgáló lelki munkáit; kirajzolódhat előttük a baptisták missziója a múltból és a jelenből egyaránt.

Lexikonunk olyan adatokat tartalmaz, amelyek valamiképpen baptista nevünkkel függenek össze. Könyvünk sokszínű témáját tekintve *általános lexikon*, de mivel szócikkei többségükben a baptista névhez kapcsolódnak, így akár *szaklexikon*nak is tekinthető.

Az adatok jelentős csoportja a *személyek* (baptista lelkipásztorok, missziómunkások, gyülekezeti munkások, tisztségviselők, teológusok, zenészek, költők, művészek stb.) rövid bemutatása. Fontos adatsorozat a *fogalmak* csoportja, melynek szócikkei tükrözik a baptisták teológiai felfogását. Ugyancsak jelentős terület a baptista *hitvallás* bemutatása is (pontos hitvallási idézetekkel), amelyből megismerhető a baptista gondolkodás. Lexikonunk része a baptista misszióval (mozgalommal) kapcsolatos jelentősebb *események és gyülekezetek* bemutatása is. Kiadványunkban értékes információkat találunk az anabaptistákról, történelmükről, hitükről és a kultúrájukról egyaránt.

Lexikonunk anyagának gyűjtése, a szócikkek megfogalmazása több mint 10 éven át, a *teljesség igénye nélkül* történt. Szeretettel ajánljuk jövődöbéli olvasóink számára.

Marosi Nagy Lajos,
 a lexikon főszerkesztője

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

MI ŐBENNE, ÉS Ő MIBENNÜNK!

folytatás az 1. oldalról

Bizonyosság és békesség tölti be a szívünket, mert Isten van bennünk a Szentlélek által.

Egy erőteljes szemléltetés fűződik ehhez az igazsághoz az előző sorokban. „Egy folyó ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait.” Van egy folyó, amely átfolyik a városon és élteti a lakóit. A bibliában a víz gyakran ábrázolja a Szentlélek jelenlétét. Ezékiel 47-ben olvasunk egy folyóról, amely Isten trónjától fakad. Az Úr Jézus is a felfakadó vízforráshoz hasonlítja a Lelket: „Aki hisz énbennem, élő víz folyamai fakadnak fel a belsejéből... és ezt a Szentlélekről mondta.”

Isten Lelke bennünk az éltető erő, még akkor is, ha minden inog körülöttünk. Most omlunk össze, mert Isten nem omlik össze. Jó hír tehát, hogy megmaradunk. Ez igaz, nem csak az egyéni életünkre, hanem a családjainkra és a gyülekezeteinkre is. Ha a Szentlélek folyama jelen van a gyülekezeteinkben, akkor nincs baj, ha kevesen is vagyunk, hiszen a mi Megváltónk mondta: „Ne félj te kicsiny nyáj, mert tetszett az Istennek, hogy nektek adja az országot.” Isten gyakran a kicsik és lenézettek által tesz nagy dolgokat. Talán elfelejtettük Dávid és Góliát történetét? A Szentlélek folyama ott volt Dávidban, Isten volt benne, ezért aztán Góliátnak esélye sem volt. Igen, mi Őbenne, és Ő mibennünk. Ez nem csak a szoltáros gondolata, hanem az Úr Jézusé is. Ti énbennem, és Én tibennetek.

Csendesedjétek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!

És így érkezünk el a harmadik erős mondathoz: „**Csendesedjétek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!**”

A *csendesedjétek el* másod jelentése ez: abbahagyni az erőlködést. Önként vállalni, hogy abbahagyod azt, amit eddig erőltettél. Leteszed a fegyvert, és elismered Isten uralmát, meghódolsz Őelőtte. Isten felszólítása ez felénk. Nem könnyű megtenni. Ismerve magamat, nagyon nehéz olykor elengedni a saját elképzeléseimet, terveimet, véleményemet és okoskodásaimat.

Hagyd abba és hódolj meg előtte – ez a felszólítás lényege. Légy annyira aláztos, hogy belátod, szükséged van Istenre. Van olyan kegyelmes az Isten, hogy rávesz minket az elcsendesedésre, amikor látja, hogy nem vagyunk rá képesek. A pandémia alatt Isten maga csendesített le mindent és mindenkit.

Elcsendesedtek a nagy városok utcái, a repterek, a főutak, a bevásárló központok, az iskolák, a hivatalok, a szórakozó helyek... azért, hogy végre megszólíthatóak legyünk az otthonaink csendjében. Az lett volna a kívánatos, ha erre magunktól is képesek lettünk volna. Abba hagyni mindent, amit Isten nélkül tettünk, azt gondolva, hogy Őerte tesszük, holott nem kértük ki a véleményét és akaratát.

„**És tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten.**” Kik kell megtudják? Akik elfelejtették, és akik eddig nem tudták. Emlékszel, amikor először megszólított és megtudtad, hogy Ő az Isten, mert szava erejével úgy hatott rád, hogy minden terhed lehullt, és minden láncod elszakadt?

Ma sem a *képességeinkre* kíváncsi, még csak nem is a *tudásunkra*, bár az is fontos és értékes. Az *elcsendesedésünkre*, a meghódolásunkra vár, hogy aztán használhasson minket az ő országa javára. Az aláztos, elcsendesedett, engedelmes lélek drága az Isten szemében. Csak így fogják magasztalni Istent a népek és az egész Föld.

Most, hogy a jövő év küszöbéhez értünk, ezzel egészítem ki a szeptemberi üzenetet:

„**A Seregek Ura velünk van,**” fejezte be zsoltárát a szentíró. Hasonlóképpen fejezi be tanításait a Megváltó is, mennybemenetele előtt: „**veletek vagytok minden napon a világ végezetéig.**” Nem egyedül vágunk neki ennek az új esztendőnek. Mi Őbenne, és Ő mibennünk!

Lukács János

ÁHÍTAT

Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. – Jel 3,20

A laodiceai gyülekezetnek kínált lehetőség - a Szentírás részeként - most a mi ajtónkon kopogtat. Bensőséges közösségben élhet az Úr Jézussal egyén, család és gyülekezet, ha kész „ajtót nyitni” neki. A zárt ajtók mögött élők önáltató képzeire, vélt biztonságukra és valós félelmekre nem ajtóstul ront az Úr. Kopogtat.

„**Ó, Jézus, árva csendben az ajtón kívül állsz, / Bejőnnél már, de némán kulcsfordulásra vársz. / Mi mondjuk, hogy miénk vagy, Te vagy a név, a jel: / Ó, szegény, hogy Te légy az, akinek várni kell.**” (BGyÉ_228:1)

Zörget; ismerőseitől kér bebocsájtást. A laodiceaiaknak, de nekünk sem idegen Ő. Levelében az írta róluk, hogy „langyosak:” megülte őket, így a cselekedeteiket (szolgálatukat, istendicsőítésüket) is a megszokottság, az elfásultság, a közömbösség. Megváltozhatnak még? Lesz bennük újra igyekezet, lendület, vagy érzéketlenek maradnak helyzetük tarthatatlansága felől?

Jézus kopogtat nálunk. Az ige jelenlétét és hatását értem most ezen; azt, amikor változást eszközölne, aminek a valóra válása tőlünk is függ. A Jelenések könyvében négyszer találjuk magunkat az ajtó valamelyik oldalán. Először (3:8), Isten kínálta lehetőségekre utal az „ajtó”, amivel az igének engedelmeskedő ember él. A fent idézett igeverben (kétszer található a *thüra* főnév) a kopogtatásra válaszként megnyitott ajtó a Jézus Krisztus jelenlétében megújuló kapcsolat lehetőségét példázza. Végül, a „mennyre nyitott ajtó,” (Jel 4:1) az Isten munkálta jövő érzékelhetőségét, örömet kínálja mára, hogy folyvást Benne bízunk, aki Szent és Igaz (3:7).

Hogyan újulhat meg, mitől lesz élővé az Úr Jézussal való kapcsolata egy langymeleg közösségnek? Mi az oka annak, hogy az ajtó előtt állva zörgetnie kell az Úrnak? Ezekre a kérdésekre másnak nincsen kompetenciája válaszolni, csak Neki. A vak is látja már, a laodiceaiak magukra zártan, a házugságaikban éltek! De éppen az a csodálatos az igében, hogy a jézusi kopogtatások mögött mentő szándék, erős kegyelem áll, hogy konkrét segítséget nyerjen akárki, aki kész hamis világát feladni és Jézussal lenni.

Biztosan vannak ilyen élményeid már! Legyenek! Amikor újra érzed, hogy téged szólítgat az igével, nyiss ajtót Jézusnak! Olvasd rendszeresen és imádkozó szívvel a Szentírást! Meg se próbáld önmagadat diagnosztizálni, más receptjét magadra ne alkalmazd! Az Isten Szavára éhes szív és értelem, az Őt szerető lélek, aki készséggel figyel rá, valós segítséget nyer tőle.

Évégből kopogtat az Úr. Nyiss ajtót neki! Újból kérem: mindig Benne bízva, és reménységgel olvasd a Bibliát! Egyén, házasként, család, gyülekezet jólétének biztosítéka az Úr Jézussal való közösség, amire tán először, vagy újból, hittel nyithat ajtót bárki.

Imádkozzunk azért, hogy a megtestesült Ige jelen legyen az új esztendő minden napján az életünkben!

Novák József

ALIANSZ IMAHÉT

2023. január 1–8.

Felszabadítva az örömré

Az öröm Isten országának alap dallama

Amikor elkezdjük a 2023-as imahetet, épp csak túl vagyunk a karácsonyon.

Most ünnepeltük Jézus Krisztust, és örvendeztünk az Örömhözónak. Újból elcsodálkoztunk az örömmel teli jászolon. Nem palota, hanem jászol!

Még ha nehéz idők jönnek is, bekapaszkodhatunk az ígéretekbe, hogy örömré lettünk teremtve. Örömré, ami a beteljesedett élet alapvető jellemzője.

A közösség megélése öröm. Együtt ünnepelhetjük Isten nagy tetteit egy olyan világban, ahol egyre elterjedtebb a magány. Örömet találunk a közösségben és a közösség által.

Az elmúlt évre visszatekintve sok nyomorúságot észlelhetünk. Mégis oly sok történet van olyan emberekről, akik bizonyosságot tesznek örömről a szenvedések közepette is. Csodálatos és szinte felfoghatatlan ez, de valóság: öröm a szenvedésben és öröm a szenvedés ellenére is.

Eljétek meg különleges módon ennek az imahétnek az örömrét!

2023. JANUÁR 1., VASÁRNAP

A teremtett világ öröme

Alapige „Bár nem hagyta magát bizonyosság nélkül, mert jótévők volt, a mennyből esőt adott nektek és termést hozó időket, bőven adott nektek eledelt és szívbeli örömet.” (ApCsel 14,17)

Kérdések az elmélkedéshez:

• Nyitva van-e a szemem a teremtmények örömré?

Néhány az imatémák közül:

Nyitott szívekért, akik befogadják Istennek a teremtett világ feletti örömrét. Csatlakozzunk a dicsőítésben Isten teremtményeihez! • Hogy a gyakran túlzott vágyaink miatt ne pusztítsuk a teremtett világot és a teremtményeket, melyekben Isten öröme nyilvánul meg.

2. NAP: Öröm Jézus Krisztusban

Alapige „Mert íme, amint meghallottam köszöntésed, ujjongva mozdult meg méhemben a magzat. Boldog, aki elhitte, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki.” (Lukács 1,44–45)

Kérdések az elmélkedéshez

Ha már egy ideje Istennel járok: Örvendezem-e még mindig annak a

kegyelemnek, melyet Jézus Krisztus által kaptam? Ha elvesztettem ezt az örömrét, hogyan fedezhetem fel újra?

Imatémák: Hogy újra felfedezhessem a Jézus Krisztusban való örömrét. • Hogy teljesen betöltsön Jézus öröme. • Hála az evangéliumért és a kegyelem ajándékáért, melyet Jézus adott nekem.

3. NAP: Az öröm, mint a Szentlélek gyümölcse

Alapige „Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívettség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” (Galata 5,22)

Hogyan gyökereszedhet még mélyebben a Lélekbe, hogy egyre jobban megteremjen életemben az ő gyümölcse?

Imatémák: Hogy jellemünk egyre inkább Jézuséhoz hasonlóvá váljék. • Érett és bőséges gyümölcseért, különösen az öröm tekintetében. • Hogy a Lélek gyümölcseiről való bizonyosság látható legyen rajtunk, hogy életünk megérintse a körülöttünk lévőket és nyilatkoztassa ki nekik Krisztust.

4. NAP: Örömré teremtve

Alapige „Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek!” (Filippi 4,4)

Miben örvendezhetek? Mit csodálhatok? Miért vagyok hálás Istennek?

Imatémák: Azokért az emberekért a környezetemben, akiknek jelenleg küzdelmeik vannak az életükkel és Istennel. • Az evangéliumért érzett örömrém újjáéledéséért és bátorságért, hogy tanúságot tegyek róla a világban.

5. NAP: Öröm az együttlétben

Alapige „Mindennap állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték Istent, és kedvelte őket az egész nép.” (ApCsel 2,46–47a)

• Hogyan járulhatok hozzá gyakrabban a közösség örömréhez?

Imatémák: Hogy Isten segítsen emlékeznünk arra, mit tett értünk, és hogyan beszélhetünk erről másoknak. • Hogy olyan kultúrát alakítsunk ki, amely elsősorban arra összpontosít, ami örömréti és bátorító.

6. NAP: A megváltottság öröme

Alapige „Mondom nektek, így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen megtérő bűnösnek.” (Lukács 15,10)

• Miért örül Isten annyira annak, amikor valaki hozzá tér? • Megtapasztaltam-e már azt az örömrét, hogy segíthettem valakinek megismerni Jézust? •

Ismerek valakit, aki a támogatással találkozhatna Istennel?

Imatémák: Hogy szívünket betöltsen Isten szeretete, hogy megindítson minket nagy misszióparancsa és tanítványokká tegyünk minden népeket (ld. Máté 28). • Hogy sokan megtalálják az utat az atyai házhoz és csatlakozzanak Isten országához.

7. NAP: Öröm a szenvedésben

Alapige „Isten szerkesztette így a testet egybe: az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adva, hogy ne legyen meg hasonlóság a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok. És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi.” (IKorinthus 12,24–26)

Eszembe jut valaki, aki szenved vagy peremre szorult a közösségben? Hogyan fejezhetem ki iránta én Krisztus szeretetét? • Hogyan gyakorolja gyülekezetem az együtt szenvedést és együtt örvendezést a Krisztusban való egység kifejezéséért?

Imatémák: Hogy magunkévá tegyük a Krisztusban való egységünket, és vállaljuk, hogy meghallgatjuk és átérezzük egymás szenvedését, mint a sajátunkat. • Hogy Krisztusban szabadok legyünk a vádlástól és a hibáztatástól, hogy segítsen megszabadulnunk ezektől a régi szokásoktól, hogy ne raboljuk el mások örömrét.

8. NAP: Örök öröm

Alapige „Fordítsd jóra sorsunkat, Uram, a délvideki kiszáradt patakmérekhez hasonlóan! Akik könnyezve vetettek, ujjongva fognak majd aratni. Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezik, mikor kévéit hozza.” (Zsolt 126,4–6)

• Szerintem hogy néz ki az új teremtetés? Örömré kelt ez bennem? • Hogyan tud megnyilvánulni ez az örömréti várakozás a családukbán, a gyülekezeteinkben és településeinkben? • Van-e tere az életben mind a nevetésnek, mind a sírásnak?

Imatémák: Hogy a gyülekezethez nem tartozó emberek felfedezhessék Isten reményteli ígéreiteit az életükre és a világ jövőjére vonatkozóan. • A szenvedőkért, hogy Isten adja nekik kegyelmét ahhoz, hogy ki tudjanak tartani örömréti várakozásban a könnyek közepette is.

A 2023-as imahét tartalmát svájci testvéreink állították össze. Itt lényegesen rövidítettük. Az imahét teljes anyaga itt olvasható: www.aliansz.hu

IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVÓK EGYSÉGÉERT

2023. január 15-22.

Alapige: Ézsaiás 1,12–18

Ézsaiás próféta egyértelművé tette számunkra, hogy *Isten mindig tisztességet és igazságot vár el mindannyiunktól az élet valamennyi területén.* Erre

a vezérfonalra épül az idei ökumenikus imahét fő üzenete. Olyan gondolatokat kapunk nap mint nap, amelyek erősítik hitünket és erkölcsi értékrendünket.

Isten elvárja tőlünk, hogy figyeljünk oda a másik emberre, törekedjünk jó kapcsolatokra, egyszóval szeressük a másikat. Mindannyian az ő teremtményei vagyunk.

A próféta keményen ostromozza a korabeli vallásosságot, utalva a hazug áldozatokra, amelyek abban a korban sajnálatos módon az emberek képmutató magatartását tükrözték. Felvetődik a kérdés: előfordul-e hasonló képmutató viselkedés a mai keresztény közösségekben? Vizsgáljuk most úgy ezt az ígét, hogy önmagunkra vonatkoztatjuk, vagyis: *tudok-e ma jó tenni? Igazságos döntéseket hozok-e, tekintettel vagyok-e embertársaimra?*

Az imaheti füzet kiemelten foglalkozik a rasszizmus kérdéskörével. A rasszizmus azonban nem csak az *Amerikai Egyesült Államokban* – ahol a füzetet összeállító *Minnesotai Egyházak Tanácsa* is található – okoz problémákat, hanem szerte a világban. A szerkesztők egységre szólítják a keresztényeket, hogy eredményesebben szálljanak szembe a rasszizmus okozta megosztottsággal és elnyomással is.

Bevezetés a 2023-as év témájához

„Tanuljatok meg jól cselekedni, törekedjétek az igazságra.” (Ézs 1,17)

Ézsaiás próféta a Kr. e. 8. században élt Júdában, Ámósz, Mikeás és Hóseás kortársa volt. Ekkortájt már vége felé járt az Izrael és Júda számára nagy gazdasági fellendülést és politikai stabilitást jelentő korszak, amely a kor „szuperhatalmai”, Egyiptom és Asszíria gyengeségének volt köszönhető. Ugyanakkor ebben a korszakban mindkét királyságban tombolt az igazságtalanság, méltánytalanság és egyenlőtlenség.

Az istenhit rituális és intézményes formái virágoztak, a templomi felajánlások és áldozatok kerültek előtérbe. E formális és rituális vallási gyakorlat fölött a papok örködték, akik szintén részesedtek a gazdagok és hatalmasok bőkezű adományaiból. A királyi palota és a templom fizikai közelsége és kapcsolódásai miatt a hatalom és befolyás szinte teljesen

a király és a papok kezében összpontosult. A kor történelmének nagy részében egyikük sem állt ki az elnyomottak és méltánytalanságot elszenvedők mellett. Az akkori (és a történelem során ismételt) visszaköszönő világlátás a gazdagokat és a nagy áldozatot felajánlókat jónak és istentől áldottnak tekintette, azokat a szegényeket pedig, akik nem tudtak áldozattal hódolni, bűnösnek, Istentől elátkozottnak tartotta. A szegényt gyakran becsmérelték, mivel szűkölködése miatt nem tudott teljességgel részt venni a templomi istentiszteleten.

E körülmények között szólal meg Ézsaiás. Megpróbálja Júda népét ráébreszteni valóságos helyzetére. A kortárs vallásosságot nem áldásnak, de gennyes sebnek látja, szentségtörőnek a Mindenható szemében. Az igazságtalanság és egyenlőtlenség szakadásokhoz és az egység megbomlásához vezetett. Próféciái kárhoztatják a politikai, társadalmi, vallási struktúrákat és a képmutató áldozatokat, miközben a szegényt elnyomják az országban. Erőteljesen emeli fel szavát a romlott vezetők ellen, a hátrányos helyzetűek védelmében – egyedül Istentől származtatja a jogosságot és igazságot.

1. nap: Tanuljunk meg jól cselekedni

Ézs 1,12–18 *„Tanuljatok meg jól tenni: segítsétek az elnyomottat, szolgáltsatok igazságot az árvának, s védelmezzétek az özvegyet.”* Lk 10,25–36 *„Meggérdezte Jézustól: de ki a felebarátom?”*

Kik a peremre szorultak és elnyomottak a ti társadalmatokban? Hogyan segíthetik az egyházak ezeket a testvéreket, szükségükre válaszolva, és hogyan szólalhatnak fel a nevükben?

Urunk, te a rabszolgaságból szabadságra hívtad népédet. Adj erőt és bátorságot, hogy megkeressük azokat, akik igazságtalanságot szenvednek. Láttasd meg velünk, hol van szükség, hogy segíthessünk!

2. nap: Ha az igazság érvényesül

Péld 21,13–15 *„Az igaznak öröm, ha a törvény jut érvényre, de a gonosztevőnek rettegés.”* Mt 23,23–25 *„Igazság, irgalmasság és hűség. Ezeket kellene cselekednetek.”*

Hogyan támogathatják egymást a helyi gyülekezetek, hogy megküzdjenek az igazság cselekvése által kiváltott ellenállással?

3. nap: Cselekedj igazságosan, törekedj szeretetre, légy alázatos

Mik 6,6–8 *„Mit kíván tőled az Úr? „Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan jársz a te Isteneddel.”* (KG) Mk 10,17–31 *„Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”*

Hogyan válaszolhatnának jobban egyházaink legsebezhetőbb felebarátaink szükségére?

4. nap: Láttam az elnyomottak könnyeit

Préd 4,1–5 *„Láttam azt is, hogy milyen sok elnyomás történik a nap alatt. Láttam az elnyomottak könnyeit, akiknek nincs vigasztalójuk. Elnyomóik erőszakosan bántanak velük.”* Mt 5,1–8 *„Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.”*

Hogyan vettetek részt olyan keresztény csoportosulásokban, amelyek szavát teszik a környezetetekben tapasztalható elnyomást? Hogyan foghatnak össze a helyi egyházak azért, hogy nagyobb szolidaritást mutassanak az elnyomástól szenvedőkkel?

5. nap: Ének az Úrról idegen földön

Zsolt 137,1–4 *„Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk, és akik sanyargattak, örömeinket: énekeljétek nekünk a sion-énekekből!”* Lk 23,27–31 *„Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magokatokat és gyermekeiteket sirassatok...”*

Hogyan elevenítjük fel azoknak az ősöknek és szenteknek történeteit, akik közöttünk éltek, és énekeltek a hit, a reménység és a fogságból szabadulás énekeit?

6. nap: Valahányszor megtettétek akárcsak egyet is a legkisebbek közül, velem tettétek meg.

Ez 34,15–20 *„Az elvesztett megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem...”* Mt 25,31–40 *„Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket...”*

Hogyan láthatatlanok a „legkisebb testvérek” számodra vagy egyházad számára? Hogyan tudnak egyházaink együttműködni, hogy szolgálják a „legkisebb testvéreket”, és gondviselőik legyenek?

7. nap: Nem így kellene lennie

Jób 5,11–16 *„Így lesz reménysége a nincstelennek, a csalárdág pedig élnemul.”* Lk 1,46–55 *„Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megaláztottakat emelt fel.”*

Hogyan találkozhatunk Krisztusban azzal a hittel és reménységgel, hogy Isten „bezárja az igazságtalanság száját”?

8. nap: Az igazság helyreállítja a közösséget

Zsolt 82,1–4 *„Védelmezzétek a nincstelennek és az árvának a jogát, szolgáltsatok igazságot az elesettnek és a szűkölködőnek!”* Lk 18,1–8 *„Vajon Isten nem szolgáltat igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá?”*

Isten népeként milyen elhívást kaptak egyházaink annak az igazságnak gyakorlására, amely Isten egész családjáért cselekvő szeretetre és szolgálatra egyesít?

Az imahét anyagát a *Minnesotai Egyházak Tanácsa* állította össze. A teljes anyag a meot.hu honlapon található.

CHICAGÓ

Gyémánt menyegző Chicagóban 2022. október 30.

Az igaz virul mint, a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus. Az Úr házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain. Öreg korban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak, és hirdetik: Igaz az Úr, kösziklám ő, akiben nincs álnokság. Zsoltár 92: 13-16.

Ezekkel az igékkel köszöntötte gyülekezetünk lelkipásztora az ünneplő **Deák házaspárt**. Egyre ritkábban szoktunk 60 éves házasságokat ünnepelni, hiszen kis

létszámú közösség vagyunk. Most mégis tehetjük nagy hálával és örömmel.

Deák József és felesége Kató testvérnő 60 évvel ezelőtt ezen a napon fogadtak örök hűséget egymásnak, és kérték közös életükre a gondviselő Isten áldását. Az ünneplő házaspárral adtunk hálát az elmúlt évtizedek minden kegyelméért, és megköszöntük Istennek azt a sok szépet és jót amellyel bearanyozta közös életüket.

A lelkipásztor köszöntésében kiemelte a Deák házaspár példamutató elköteleződését egymás iránt és nem utolsósorban gyülekezetünk iránt. Velük ünnepelt két lányuk, *Katóka és Zefike*, és a gyülekezet tagjai. Az ünneplő család megvendégelte a gyülekezetünket.

Hálaadó ünnepély és gyermekbemutató Chicagóban 2022. november 13.

Ilyen szövetségem van velük – mondja az Úr: Lelkem mely rajtad nyugszik, és igém, amelyeket a szádba adtam, nem fogynak ki a szádból, utódod szájából, és utódod utódainak a szájából, mostantól fogva mindörökké – mondja az Úr. Ézsaiás 59: 21.

Az idei hálaadó napunk különleges volt, mert az ünnepi istentiszteleten mutattuk be **Deák Arnold** és **Johanna** elsőszülött gyermekét, **Deák Lois**-t.

A kisgyermekért és a családért gyülekezetünk lelkipásztora imádkozott. Köszöntőjében arra bátorította a szülőket, hogy az Igét amelyet a Szentlélek beléjük helyezett, adják tovább Lois-nak, egyelőre a gondoskodó szeretet erejével, később pedig a szó és a példamutató erejével. Miután az ároni áldás mondataival áldást mondtunk a kisgyermekre, a szülők és a

lelkipásztor imádkoztak Lois-ért.

A hálaadó ünnepen vendégünk volt **Kovács Tamás** főkonzul úr és családja. A chicagói főkonzulátus nevében köszöntötte a gyülekezetet és egy rövid tájékoztatót adott az óhazával kapcsolatosan, aminek a végén imádkoztunk Magyarországot, és főkonzul úr életére és munkájára is kértük Isten áldását.

Hálaadó istentiszteletünk alapigéje 1 Thessz 5:18 volt. „*Mindenben hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.*”

A hálaadó istentisztelet záró akkordja az úrvacsora volt. Azután megtartottuk az előre meghirdetett célgyűjtést amely-

lyel a *belényesi imaház* építését támogatjuk. A közös ünnep *szeretetvendégséggel* zárult, amelyre az örömszülők hívták meg a jelenlévőket.

Lukács János

Ó, Uram, drága ajándékid

A kisdedek és gyermekek.
Ím, bemutatjuk őket Néked,
Kik szívednek oly kedvesek.

Hogyha nem volnál, Jézus, vélük,
Sokféle bajtól tarthatnánk.
Szüntelen aggódhatnánk értük;
Ámde Te gondolsz mindig ránk.

Vedd őket áldó szent karodba,
Hótszótán tartsd meg szívüket;
Elméjük oktasd mondásodra,
Bűntől és bajtól óvd őket!

Új nevet, tisztát adj önégik,
Írd be az élet könyvébe,
S ha Néked éltek hűen végig,
Majd vezesd őket az égbe.

(HH 628 / BGyÉ 513)

CLEVELAND & DETROIT

„Csodákra emlékezni jó!”

A detroiti testvérek jöttek hozzánk Clevelandbe, és együtt tartottunk hálaadó ünnepélyt a Bethániában, november 20-án, vasárnap délelőtt.

Az ünnepi istentiszteleten a 13. Zsoltárt magyarul **Huli Sándor** vendég lelkipásztor olvasta fel, majd angolul **Kovács Jónatán** detroiti fiatal. Az ige-hirdetés kezdetén Huli testvér egy szép szál, piros szirmokkal ékeskedő virágot vett a kezébe, és ehhez hasonlította a hálaadást – hangsúlyozva a zsoltár 6/a. versét: „*Mert én bízom kegyelmedben, / szívem ujjong szabadságodban.*” Viszont az élet küzdelmei és a világ ba-

jai szoríthatják az ember hálaadását, és ilyenképpen úgy jár, mint amely virág bimbó formájában marad.

Az igehirdetés folytatásában még további két, a természetből vett kép szolgált illusztrációként. A hálaadás olyan mint a hegy, amely szilárdan magasodik a változatos táj fölé. Lent a völgyben, a

szolgálatával vette kezdetét. A tíz tagú együttes hangszerei, *Bancsov Barna* karmester vezetésével összecsiszolt ütemben szóltak. Dallamaik felcsendültek még pontban 12-kor, a hallgatókat az igehirdetésre hangolva, majd az összejövetel befejezése után még egyszer, különösen megörvendeztetve a zenekedvelőket.

Az áhitatot *Kiss Sándor* tv. vezette a helybeli gyülekezetből, köszöntve az ünnepélyre közelebből és távolabbról egybegyűlteket. Imádkozásra *Erdőközi Norbert* detroiti fiatal buzdított, a Fil 4:4-7 alapján, szépen magyarul, a nehezebb fogalmaknál angol kifejezéssel – rámutatva az Isten iránti hálánk számos megjelenési formájára, mint a köszönet, az örömteli szív, éneklés és dicséret, képességeink és lelki ajándékaink használata. A *Hálát adva* c. ének illően fejezte be az imaórát, *Für Béla* tv. az orgonából acapellaként ismételtette meg a refrént,

hétköznapi dolgaival vívódó embernek biztosságot és bátorságot ad a reá való figyelés, a fölfelé tekintés: „Nézz rám, felelj nekem, Uram Istenem! / Világosítsd meg szememet,” (4.v) Ugyanakkor a hívó ember hálaadása lehet olyan mély is, mint a nagy vizek. Eme kíváncsi állapotról szól a zsoltár befejező sora: „Hadd énekeljek az Úrnak, mert jót tett velem!” (6.v)

A gyülekezeti együttlét vasárnap reggel tíz órakor, a detroiti fúvószenekar

úgyhogy a zárósor a szünetben is még tovább visszhangzott bennünk: „Mind den megváltott adjon ma hálát, méltó erre az Úr!”

Az istentisztelet kezdetén *Deák Zsolt* helybeli lelkipásztor köszöntött: „Süt a nap, kedvezőek az útviszonyok, bent melegben és békességben ünnepelhetünk – milyen jó a mi Urunk!” Ezt követően a Kol 2:6-7-et idézte: „Azért amint elfogadtátok a Krisztus Jézust, az Urat,

úgy járjatok is őbenne, meggyökerezve és benne felépülve, megerősödve a hitben, bővülködve a hálaadásban, ahogyan arra tanítottak titeket.”

Az önkéntes szolgálatok és ének-zene-számok folyamát *Huli Sándor* lelkipásztor vezette. A két gyülekezet fiataljai három énekszámot adtak elő: „Hálaadással lépem át az Úr kapuját”, „Jézus hű Megváltó” és a „Még nem is éltem én” kezdetűeket. A programvezető kérésére egy-két mondatos hálaokokról tettek biztosságot vendég és helybeli atya-

fiak. A biztosságtételek folytatódtak az énekkari számok között is. *Für Béláné* nőtestvér a „Csodákra emlékezni jó” c. *Türmezei Erzsébet* verset szavalta. Az alkalmi összevont énekkart *Für Béla* karmester vezette az „Uram, csupán térről”, „Ó, Uram, csak az a vágyam”, „Égi trónját hátra hagyva”, „Jöjj el vár a szőlő” és „Az Úr az én őrzőm” kezdetű, régről ismert és igen kedvelt énekszámok előadásában – zongorajátékával *Erdőközi Norbert* kísért.

A 22 perces igehirdetés, az önkéntes hálaadó imák és a befejező ének után, 12.45-kor, *Huli Sándor* testvér mondott záróimát. Ezt követően az alagsorban közös ebéd várta a vendégeket és helybelieket. A finom ételek elfogyasztása és a kellemes beszélgetések még pár órára egyben tartották a közös hálaadó ünnepély résztvevőit. Az alkalom öröme és áldása pedig bizonyára sokáig emlékezetes marad minden atyafinak.

Szilágyi László

Fotó: **Veres Sándor**

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

Karácsony Kárpátalján

Sok tekintetben máshogyan ünnepelünk ezen a karácsonyon. Nem akarom folyton a háborút emlegetni, de ez megváltoztatta még az ünnephez való hozzáállását is az embereknek.

Az utóbbi hetekben sajnos többet volt sötétség, mint világosság a szó fizikai értelmében. Az áramszolgáltató a saját kénye kedvére játszadozott az emberek biztonságával, kényelmével és veszélyeztette az életüket azzal, hogy téli

Második Esély gyülekezet, Beregszász - koncert és a gyerekek, ajándékaikkal

időszakban olyan helyeken is lekapcsolták az áramot, ahol csak azzal fűtöttek az emberek. Idősek, gyerekes családok, iskolák, óvodák, templomok s még sorolhatnám, maradtunk nagyon sokáig *áram és fűtés nélkül*, ami a téli időszakban nem egyszerű. Mégis ez is tanított bennünket valamire. Mégpedig a hálára és a tudatos életre. Hálásak vagyunk, amikor van áram és tudatosabban, előre tervezzük a napjainkat, óráinkat. Közelebb is hozta a családokat egymáshoz. Amikor csak egy gyertya vagy egy lámpa világít, összegyűl a kis család egy szobába és nincs mobil, TV, hanem beszélgetünk, együtt játszunk, vagy csak élvezzük egymás társaságát.

A Karácsonyra készülve csak találgattuk vajon, hogyan alakul majd? Sokan aggodalmaskodtak amiatt, hogy Karácsonykor is áram nélkül maradunk. Azt tudtuk, hogy nagyon sokan készülnek arra, hogy az ünnepeket *Magyarországon* töltsék. Apák, fiak nem lehetnek egyedül ünnepelni! A kis családok apraja nagyja útra kelt tehát, hogy végre láthassák egymást. Nem lehet ezt felelni nekik, hisz hasonló helyzetben mi magunk is ezt tettük volna. Az ünnep felé közeledve szinte elnéptelenedtek a falvak és szó szerint százak, ezrek tartottak a határ felé.

Akik itthon maradtunk, igyekeztünk úgy készülni az ünnepre, mintha nem lett volna ez a háború, vagy mintha már nem is lenne. Nem hagyhatjuk, hogy mindenre rányomja a bélyegét. Az Úrra

bíztuk az istentiszteleti alkalmakat, hogy Ő hozza össze az embereket. Még karácsonyi koncerttel is készültünk, s vártuk a karácsonyi csodát.

Szentese a **Beregszászi Második Esély Gyülekezetben** kezdtük az ünnepelést, ahol nemsokkal a kezdés előtt kapcsolták le az áramot, de generátorral sikerült a koncertet megtartani. Igaz, hideg volt kívül, de annál forróbb volt bennünk a szeretet az Úr és egymást iránt. Hálát adtunk, amikor körbe néztünk, hogy nem is vagyunk kevesen.

Sokan megmaradtunk egymásnak Beregszászban is, és a fiatal generáció is ott van. Hála legyen értük. Este közös vacsorával zártunk.

Karácsony első napján délelőtt **Ungváron** folytattuk a kis gyülekezet közösségében, ahol az ünnepet szintén szeretetvendégséggel zártuk.

Karácsonyi ünnepély Zápszonyban, a kisdobronyi testvérekkel együtt

Zápszonyban délután került sor a karácsonyi istentiszteletre, ahova a *kisdobronyi* testvéreket is elhoztuk. A gyerekek, tinik és a dicsőítő csapat szolgálatát is meghallgathattuk. Nem

hittem, hogy ilyen sokan el fognak jönni az istentiszteletre, de hála legyen az Úrnak, volt aki még állóhelyet is váltott, mert elfogytak a székek. Isten kegyelme, hogy volt áramszolgáltatás, végig.

Karácsony második napján délelőtt **Guton** még összegyűltünk, és ott is tele volt az Imaház. Az igehirdetés és a koncert mellett a gyerekek szolgálatát is meghallgattuk. Az ünnep végére mindannyian elfáradtunk, de hálás volt a szívünk. Az angyalokkal együtt mondtuk, hogy dicsőség Istennek a magasban, és kívántuk, hogy legyen békesség a földön az emberek között.

Karácsony másnapja, Guton

Ilyen volt tehát a Karácsony a mi vidékünkön, Kárpátalján, azokban a gyülekezetekben, ahol mi személyesen szolgáltunk. Sok nehézség vesz körül bennünket, de igyekszünk mindennek a jó oldalát meglátni. Semmit sem érünk el vele, ha folyton panaszkodunk, de ha hálás a szívünk a kevésért is, akkor máris másként látjuk az életünket. Ezt gyakoroljuk mi is, és erre tanítunk másokat is. Jó látni Isten népében itt, hogy hajlanak arra, hogy meglássák a jót a nehézségekben is.

Ha visszatekintünk az elmúlt egy év eseményeire, csak Istenünk kegyelmét láthatjuk mindenben. Az Ő szeretetét, gondoskodását (az *amerikai magyar* testvérek személyében is) és jóindulatát. Mennyi mindenre haladtunk ebben az évben is! Áldások özönét kaptuk.

Hisszük, hogy az Úr jót készít 2023-ban is az ő népének, és ezt kívánjuk minden testvérünknek, bárhol is legyenek ebben a nagyvilágban.

Nagy-Kaszáné Somogyi Lona

PATTON'S Prayer Letter

Family Camp:

We had a great week of *family camp* August 24-28. More than 60 people attended this year. We tried to have a more relaxed schedule this year and our people really enjoyed the time we had together. We had a good number of new people come who were not yet members, and it was good to get them better connected to the church. Our theme was *"Going Deeper"* with an emphasis on having a deeper relationship with God and with each other. I felt like we were able to accomplish this goal.

New Members!

On September 18th we added seven new members to our church. We were especially excited that six of the new members were ages 40 or older! Up to this point 85% of our members were 35 or younger, so we have been praying for a few members from our generation. We are excited to see how the Lord will use them in our church.

3 Year Anniversary

On September 18th we also celebrated the three-year anniversary of *Focus Church*. What a joy it was to look back at the blessings of the past few years. God has given us tremendous growth, and we are slowly outgrowing the coffee shop. We are looking forward to what God has in store for us in year number four!

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

New Pastor in Esztergom

On September 25th *Joseph Steiner* was installed as the new pastor of our former church in *Esztergom*. Joseph is about my age, and has been involved in church planting, pastoring and Christian education for a number of years. We are praying that God will use him and his wife *Csilla* to move the church to the next level.

Exciting Family News!

The big family news is that our daughter *Esther* got engaged! She and her fiancé *Luis Padilla* are planning an early January wedding in *Jacksonville, Florida*. We are excited for them and looking forward to travelling to the States for Christmas and the wedding.

Thanks so much for standing with us in your prayers and support!

Marc and Charin Patton

"They exchanged the truth about God for a lie"

How accurately does this text describe our culture? *"God gave them up in the lusts of their hearts to impurity, to the dishonoring of their bodies among themselves, because they exchanged the truth about God for a lie and worshiped and served the creature rather than the Creator"* (Romans 1:24-25).

Our root problem is simple and tragic: *people will accuse the truth of being a lie if it contradicts lies they want to believe are true*. Our first parents wanted to be their own god (Genesis 3:5). They wanted what seemed "good for food," a "delight to the eyes," and "desired to make one wise" (v6). And so they ate the forbidden fruit, and the human race has never recovered.

Don't think for a minute that you and I are less susceptible to lies we want to believe. This is why we should submit every day to the guidance of the Holy Spirit (Ephesians 5:18), then partner with him by seeking to have our *"powers of discernment trained by constant practice to distinguish good from evil"* (Hebrews 5:14).

Because of our fallen condition, we should work for cultural transformation through humility that admits our shared fallenness and prayer that seeks what only God can do. And we should make time every day to experience God through transforming personal worship that empowers us to love our Lord and our neighbor (Mark 12:30-31).

Denisonforum

"So walk ye in him." Col 2:6

If we have received Christ himself in our inmost hearts, our new life will manifest its intimate acquaintance with him by a walk of faith in him. Walking implies action. Our religion is not to be confined to our closet; we must carry out into practical effect that which we believe. If a man walks in Christ, then he so acts as Christ would act; for Christ being in him, his hope, his love, his joy, his life, he is the reflex of the image of Jesus; and men say of that man, *"He is like his Master; he lives like Jesus Christ."* Walking signifies progress. **"So walk ye in him"**; proceed from grace to grace, run forward until you reach the uttermost degree of knowledge that a man can attain concerning our Beloved.

Walking implies **CONTINUANCE**. There must be a perpetual abiding in Christ. How many Christians think that in the morning and evening they ought to come into the company of Jesus, and may then give their hearts to the world all the day: but this is poor living; **we should always be with him, treading in his steps and doing his will.**

Walking also implies **HABIT**. When we speak of a man's walk and conversation, we mean his habits, the constant tenor of his life. Now, if we sometimes enjoy Christ, and then forget him; sometimes call him ours, and anon lose our hold, that is not a habit; we do not walk in him. **We must keep to him, cling to him, never let him go, but live and have our being in him.**

"As ye have received Christ Jesus the Lord, so walk ye in him"; **PERSEVERE** in the same way in which ye have begun, and, as at the first Christ Jesus was the trust of your faith, the source of your life, the principle of your action, and the joy of your spirit, so let him be the same till life's end; the same when you walk through the valley of the shadow of death, and enter into the joy and the rest which remain for the people of God.

O Holy Spirit, enable us to obey this heavenly precept.

Charles Spurgeon

ESZKÖZÜL A TEREMTŐ KEZÉBEN

10

CSEREPKA JÁNOS életéből

/ Petrik Karoly

A hajó ünnepélyes avatása és balesete

János így számolt be a kórházhajó avatásáról: „**Július 2-án verőfényes vasárnap délelőtt tartottuk a hajó avatási ünnepségét.** Autóbuszon, kocsikon, repülőgépeken érkeztek vendégeink a klinikához az ország minden részéből. Külön magánrepülőgéppel a különböző minisztériumok képviselői, élükön az ellentengernaggyal és segéd tisztjével. A kikötőbe, *Todos Santosba* érve, mely harminc km-re van a klinikánktól, díszbe volt öltözve körülöttünk minden, a lelkünk is.

Zengett, zúgott testvéreink éneke. A bennszülöttek is százával tolongtak már a hajó közelében levő vízparton, megérezve valamit abból, hogy ez az ünnep most az övék. A hajó is teljes díszben volt, az árbocon büszkén lengett a háromszínű bolíviai lobogó: piros, sárga, zöld színekkel. A parancsnoki hídon, a kormánykerék előtt a gyönyörűsége szép magyar zászló lengett, számunkra sokatmondóan. Valószínűleg a történelem folyamán első ízben.

9:00 órakor a hangosbemondón felcsendült a bolíviai, a kanadai, és végül a magyar Himnusz. **Magyar Himnuszt** idegen földön hallani, és ez miattunk szól – hogy ez számunkra mit jelentett, az leírhatatlan. A testünk beleremegett, szemünkből patakzottak a könnyek. A szövetség elnöke szánta meglepetésnek, aki a magyar követségtől kérte kölcsön. – *Ez sikerült neki. Mindenki minket nézett.*

Köszöntések, imádság, igeolvasás, méltatása az elért eredményeknek, énekek hangzottak el. A cochabambai gyülekezet énekara gyönyörű egyenruhába öltözve, csodálatosan énekelt. Ünnepélyes keretek között megtörtént a kulcsátadás a hajó orvosának. A meghívott vendégekkel egyórási hajóutat tettünk meg a folyón. A hajót az ellentengernagy vezette. A bensőnk hatalmas öröm és hála töltötte be. A klinikánál készültünk az ünneplést terített asztal mellett folytatni. Ezt egy váratlan esemény megzavarta. Mikor a kórházhoz érkeztünk, úgy nézett ki, mint egy mészárszék. Egy kórházközi autóbaleset sérültjeit hozták (nem közülünk valókat). Az orvosok és ápolók késő délutánig műtöttek. Az örömhöz üröm is társult.”

A hajó néhány nap múlva indult bevetésre. Két hónapot vett igénybe a tervezett útvonal. Sok-sok embernek áldással szolgáltak. Visszatérve, a doktor

panaszkodott Jánosnak, hogy helyenként nem jó a tömítés, mert szivárog a víz. János és a tervező mérnök is győzködtek őt, hogy a legkiválóbb itauba fa, amiből készült, idővel terjeszkedik és jól fog illeszkedni. Közben a kórházban is megnőtt a forgalom. Már a vadonban élők mélyebbről is kijutottak, akik gyógyulni vágytak.

Közben **Barnánál** váltólázjelentkezett. A gyógyszerelés ellenére nem javult, a nyirokmirigyei megnagyobbodtak, levertté, étvágytalanná vált. Cochabambában a nyirokból mintát is vettek, de nem jutottak eredményre. Négy hét után azt javasolták, hogy vigyék Kanadába, ott felszereltebbek és felkészültebbek az intézetek. Augusztus 6-án *Margitka Torontóba* repült a kis beteggel, János pedig *Katinkát* hozta iskolába Cochabambába.

Barna a gyermekkórházban is sokféle vizsgálaton esett át, valószínűsítették, hogy valami trópusi fertőzés, míg sok nap múlva egy idős professzor vette kézbe, s neki sikerült diagnosztizálni a kórokozót. Mononucleosis infectiosa. Vírusos fertőző betegség, amit a macskák terjesztenek. Barna kedvéért volt egy szelídített tigriskölyök a háznál, nagy barátságban voltak, de ismerettségük kezdetén megkarmolta őt.

János legrettegettebb gondolatai közt az volt a legsúlyosabb: Mi lesz, ha az övéi közül valaki áldozatul esik az ő rendíthetetlen vágyának? Barnától úgy búcsúzott, hogy ennek a lehetősége is benne volt. Mikor elváltak, ez hatalmas súllyal nehezedett rá.

Egyedül indult visszafelé, s az érkező baráti, imatársi levelekből sok erőt merített. Idézet *Herjeczki András* barátjának magányában írt leveléből: „*Jakób mondta: »ha megfosztottnak kell lennem, hadd legyek megfosztva«.* Amikor soraidat olvasom, irigylem azt a szép, tiszta, tengerszem-békességet, nyugalmat, ami ezekből árad. Áldjon meg az Ur továbbra is sok erővel, bölcsességgel, hogy így szolgálhasd Őt!”

Hála érte, Barnával hazajöhettek, s hosszas kezelés után teljesen meggyógyult.

Októberben, amikor visszatért küldetéséből a hajó, a doktor ismét panaszolta a tömítenlenséget. János engedett, partra vontatták, a hajót hordókra emelték, s megkezdték a tömítés cseréjét. **Éjszaka hatalmas vihar jött**, órákig zuhogott a trópusi eső, a folyó többszörösére duzzadt, elsodorta a hordókat, s felborította a hajót. A könnyen mozdítható dolgokat előtte sikerült kimenekíteni, de minden más víz alá került.

Margitkák is átéltek az ítéletidőt, érezték, hogy ebből gond lesz, nem tudtak aludni, imádkoztak. Hajnalban jött a futár a szomorú hírrel: elsüllyedt a hajó! Szívdöfészként hatott rájuk a szörnyű hír: „*Könyörülő Urunk, légy irgalmas hozzánk!*” Nem volt még soha ilyen hosszú az út a klinikától, a kikötőig. Az Úrnak szentelt dolgokat mindig is magasan fölé helyezték a sajátjuknak. Annyi ember áldozatos odaszánása, megbízás a helyes sáfarkodásra, s mindez kútba esni látszik.

A látvány megdöbbenő és letargikus. Úgy hatott rájuk, mint a trianoni békediktátum. **1972. október 21. volt. Hogyan tovább...?**

Szüleinknek jött a sürgős üzenet: – **imádkozzatok, elsüllyedt a hajó!** Erőnk feletti a teher és a feladat. *(Minket is áramütésként ért a hír. Fiatalemberként napokig azon rágódtam, milyen segítséggel lehetne kiemelni és rendbe hozni a hajót, és a teherviselésbe, hogy tudnánk besegíteni. – a szerk.)*

A segítség felülről és helyből érkezett. A katonaság és az útépitő vállalat (amelynek magyar ember, *Bartos* volt a vezetője) segítettek kivontatni az iszapba fúródott hajótestet. A hűséges barát és munkatárs, *Rev. Jaime Goytia*, aki az avatási ünnepélyre hozta egyenruhás énekkarát Cochabambából, most az iszapot jött kimerni. A testvériség is *Macedón* testvérrel az élen, kivették részüket a munkálatokból. Egy német származású ember is felajánlotta segítségét, aki itt a világtól elhúzódva élt ifjú kora óta. A motort, szivattyút, gépeket teljesen szétszerelte, s megtisztogatva rakta össze, és mindezt felajánlásból, ingyen. Mindent átfestettek, újjávarázsoltak. Nagyon nagy és kimerítő munka volt, de **áldották a Jó Atyát, hogy a hajó újra munkába állhatott küldetése teljesítésére.**

A könyv 179-182. oldala; *folytatjuk*

Hogy telnek napjaid mostanában NYÚL ZOLTÁN testvér?

Megpróbálom leírni, milyen helyzetben vagyunk, illetve miben próbálunk segíteni.

1. Erősen cukorbeteg, agorafóbiás gyülekezeti tagnak - aki szociális segélyen él - segítettünk, hogy 22 évvel a háza megvásárlása után **ne legyen hajléktalan**. Átvállaltuk a teljesen új szerződés költségeit, iratása, stb. Végre nem él bizonytalanságban. A házban szinte nincs fűtés, amikor tehetjük, segítjük tűzifával, egyébként ruhákkal fűt. Nincs fürdőszobája sem, mióta beteg lett, megállt az élet nála. Tavaszra, ha találunk hozzá fedezetet, egy minimálisan felszerelt fürdőszobát próbálunk kiépíteni neki.

2. A gyülekezet gitárosának (ahogyan én mondom: trubadúrjának) általunk már többször felújított háza a múlt héten összedőlt. Hogy **ne legyen hajléktalan**, átköltztetjük a közösség szintén rozoga "menedékházába." Most oda gyűjtünk építőanyagot, hogy tavaszra kicseréljük a legkritikusabb falat (2-3 ezer dolláros költség). Ebbe a házba is a gyülekezet épített fürdőszobát.

3. Félig lebénult testvérnőnknel (a gyülekezet egyik lakásában) **ablakcserét** végeztünk, hogy télen biztos helyen éljen. Ott még szükséges két másik ablak cseréje.

4. További két hajléktalan testvér lakik az apró lakásainkban, akik albérletet sem, néha **rezsiköltséget** sem képesek fizetni. Részben munkával dolgozzák le a költségeket. Küzdelmesen ugyan, de eddig fedeztük ezeket a költségeket.

5. Stroke után lebénult barátunk **fürdőszobáját** alakítjuk át. Zuhanyzót alakítottunk ki a kád helyett, amelybe sem belépni, sem kilépni nem tudott. A negyvenes éveiben járt, amikor utolérte a stroke. Azóta náluk is minden a betegségről szól.

6. 60 családnak **tűzifát**, másik programban **élelmiszert** osztunk, amikor van miből. Istennek hála, komoly segítséget tudtunk sokaknak adni egy **misszionárius** kitartó munkája nyomán.

7. 1200+400 **csomagot** osztottunk, immár két országban, vagy negyven iskolában. A *Baptista Szeretet Szolgálat* és magánszemélyek fedezték a tetemes útiköltségeket; január végéig is eltart az akció.

8. December közepén jelentkezett egy barátunk: szeretnétek tiniknek **cipőket** ajándékozni? Még ezt is bevállaltuk, hatszor is beutazva a városba. A gyerekek többsége alig járt városban. Új cipőt még nem igazán próbált, csak a helyi kínai egy-szezonos cipőkön

nőtt fel. Nagy örömmre régiséggyűjtő barátain spontán bekapcsolódtak, és még néhány tini cipőhöz jutott.

9. Kórházból kikerülő betegek rendszeresen megkeresnek minket **járókeretért, kerekesszékért**, amit kölcsönözünk, már évek óta.

10. **Oroszországi menekülteket látunk el**, ahogy tehetjük, mert folyamatosan érkeznek. Kép: Moszkvából menekült hívó kubai egyetemisták.

11. Ami a szebbik rész: a gyülekezeti testvérnőknek sikerült egy nagy, felekezetközi záróvacsorát fedezni, ahol mintegy ötvenen vettek részt, a havi rendszeres találkozók eredményeként. Hangzott az **Ige, bizonyágtételek, énekek**.

Ugyancsak ők szerveztek nekik egy városi sétát, süttivel, kávéval egy puccos étterembe. A többség alig járt még ilyen helyen, most élvezettel fogyasztották a finomabbnál finomabb falatokat, csacsogtak: érzed ezt az ízt, miből készülhetett, ilyenről még csak hallottam, olvastam, stb. Édes-keserű élmény volt.

Sajnos a **rendszeres szombati meleg ételt le kellett állítani**, anyagiak hiányában. Három éven át készült ebéd rászorulóknak, amit most a magas költségek miatt le kellett állítanunk, remélhetőleg ideiglenesen.

Mára hálások lennének, ha találnánk olyan támogatást, amiből legalább részben fedezni tudnánk ezeket a rendszeres, vagy rendkívüli kiadásokat.

Hisszük, hogy ezeket a munkákat is az Úrért, az Ő nevében végezzük, nem értelmetlenül.

Hálások vagyunk, ha egy gyülekezet, vagy bárki bármekkora összeggel is segít ezekben a költségekben.

Érdekes módon, a **tiszteleteink eléggé látogatottak, és hisszük, hogy munkánk nem hiábavaló**, sem a lelki sem a karitatív. Nem a magunk dicsőségére tesszük ezeket, Istent magasztaljuk érte.

Kevés, de szívós csapat alakult ki e munkák köré, akik sokszor maguk is szűkölködnek, de hatalmas szeretettel

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: Papp János (Magyarország)

Alelnökök: Pardi Félix (Erdély)

Püsök Dániel (Amerika)

Főtítká: Durkó István (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Püsök Dániel elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipásztorért és munkatársaiért.

teszik a dolgaikat. **Az erőnk véges, de Isten ad erőt, amikor már úgy érezzük, ez már nem fog menni.** A többi nem számít.

Pillanatnyi keresztmetszet ez mindabból, amire elhívott minket az Úr, hogy, amíg itt vagyunk, teljes erőből tegyük. Nagy szükség volna önkéntesekre, akik legalább egy hónapot megosztanának velünk, vagy többet, és megoszthatnánk a terheinket így is.

Testvéretek Szerbiából, **Nyúl Zoltán**

Lásd meg a Kősziklát!

Hullámozó tenger lett a világ,
habjai közt villan a mélység.
Kapaszkodj, lásd meg a Kősziklát,
nem rendíti vihar, sem szélvész!

A hullámok el nem sodorják,
védelem a veszély idején.
Árnyékában van a biztonság,
semmi nem töri meg erejét.

Holnapodat Őrá építsd,
sziklaszilárd legyen bizalmad!
Rendíthetetlen igaz hittel,
Öböne megleled nyugalmad.

Schvalm Rózsa

ÉPÍTSÜNK ISTEN IGÉJÉRE!

„Mindaz, aki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házáat. És ömlött az eső, jöttek az árvizek, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze, mert kősziklára épült. Mindaz, aki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonló a bolond emberhez, aki homokra építette házáat. És ömlött az eső, jöttek az árvizek, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, amely összeomlott, és romhalmazzá lett.” Máté 7,24-27

A Hegyi Beszédet egy csodálatos és jól ismert példázattal zárta a Mester. Ki ne ismerné? Saját életünk során is tapasztaltuk már, hogy így igaz. Most is igemagyarázatot olvasunk, Igét tanulunk - azért lehetséges ez, mert szeretjük Isten Igéjét, szeretjük Jézus Krisztus tanításait, életünket arra építettük, sőt azon építjük tovább.

Sok tanító élt és él ma is ezen a világon. Az Úr Jézus nem egy ezek közül, hanem az egyetlen, akinek a tanításai nem csak szebbé, jobba tehetik az életünket, hanem *maradandóvá, örökkévalóvá* is. Ő az egyetlen, aki – bár fontosnak tartotta tanításait, a vele való személyes kapcsolatot még annál is fontosabbnak mondta, és annak lehetőségét megteremtette és fenntartja, még ma is. („Ha én bennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak...” Jn 15) Merthogy az Úr Jézus ma is él, nemcsak a szavai maradtak fenn. Horatius, s a „nagyobbak” maximum ennyit mondhattak-írhattak: „Áll már emlékművem, ércnél maradandóbb.” Soraikat esetleg ismerhetjük, de őket már nem.

Házát építünk, életünk olyan, mint egy építkezés és mint egy épület. A legfontosabb az első lépések között, hogy hova, milyen fundamentumra

O, MONDD NEKEM / DOES JESUS CARE?

Fűr Béla, 2022

Joseph Lincoln Hall

♩ = 108

1. Ó, mondd nekem, va - jon Mes - te - rem tö - - - - - rö - dik - e én - ve -
2. Ső - tét az éj, nincs már csil - lag fény, U - ram a lel - kem vár - va
3. Ha majd egy nap él - tem vé - get ér, vár - - - - - A - tyám a menny - ben

lem. Hogy - ha fá - ra - dok, hogy - ha lan - ka - dok, mi - kor el - fog a fű - le -
vár. Ret - teg a szí - vem, jöjj Te légy ve - lem, U - ram Jé - zus jöjj visz - sza
fenn. Ho - nom ké - szen már, U - ram ha - za vár, si - ess té - koz - ló gyer - me -

Refrain

lem.
már. Tu - dom sze - ret, gon - dol re - ám, vi - gyáz - za az é - le - tem. Ha a
kem.

lá - bam fá - rad, e - rö vár ná - la, tö - rö - dik én - ve - lem.

"Atyám, azt akarom,
hogy akiket nekem
adtál, azok is ott
legyenek velem,
ahol én vagyok."
János 17,24

építjük a házunkat. Fizikai és lelki értelemben is igaz: a szikla-szilárd alap megtartja a házat, a homok nem. **Az Úr Jézus tanításai sziklaszilárd alapot adnak életünk számára. De nem elég hallgatni tanításait, meg is kell fogadni azokat.** (Péter egyszer így fogalmazott: „Örök életnek beszéde van tenálad.” Jn 6,66) Pál is hasonlóan gondolt az Úr Jézus szavaira (pl. Fil 2,16).

A példázatban a Mester bölcs embernek, sziklaszilárd alapra építkezőnek mondja azt, aki nemcsak hallgatja, hanem meg is cselekszi, amit tőle hall. Sem eső, sem árvíz, sem semmiféle vihar nem fogja összedönteni az ilyen talajra épült házat; az ilyen alapokra épülő életet. Ha valaki azonban csak hallgatja tanításait (néha magunkat is becsapva azt gondoljuk, hogy már ez is elég), de nem cselekszik azok szerint,

háza, élete tönkre fog menni, mint a homokra épített ház - még ha most úgy néz is ki, mint egy palota, vagy vár. (Ismerős, ugye: egyik fülén be, a másikon ki; annyit ér neki a jó szó, mint a falra hányt borsó.)

A viharok, próbák mindenkire elérkeznek. A különbség nem abban van, hogy némelyeket megkímél Isten a nehézségektől, hanem abban, hogy mire építettük a házunkat. Hála az Urnak, kezünkben van Isten Igéje, olvashatjuk az Úr Jézus tanításait, megpróbálhatunk azok szerint élni - és a Szentlélek segítségével valamennyire sikerül is az. **Legyünk hasonlóak a példázatbeli bölcs emberhez, és hallgassuk, olvasuk, tanuljuk, éljük meg Isten Igéjét, amíg csak tehetjük!**

Herjeczki Géza